

ФАКУЛТЕТ: УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ-ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број захтева: 05/2-7 бр. 1220/8

Датум: 09.10.2025. године

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 75. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

1. Име, средње име и презиме кандидата: Харис (Едуард) Дајч
 2. Предложено звање: Редовни професор
 3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: Општа историја новог века
 4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: Пуно радно време
 5. До овог избора кандидат је био у звању: Ванредни професор
- у које је први пут изабран: 30.03.2021. године
- за ужу научну област /наставни предмет: Општа историја новог века

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 30.03.2026. године
2. Датум започињања поступка: 16.06.2025. године (датум упућивања иницијативе катедре или датум започињања поступка на други начин из чл. 6 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду)
3. Датум и место објављивања конкурса: 06.08.2025. године у огласним новинама „Послови“ НЗС, на сајту Факултета и на сајту Универзитета.
4. Звање за које је расписан конкурс: Редовни професор

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

1. Назив органа и датум именовања Комисије: Изборно веће Филозофског факултета, 26.06.2025. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
---------------	-------	--	-------------------------------------

1) Проф. др Никола Самарџић, редовни професор, Општа историја новог века, Универзитет у Београду – Филозофски факултет

2) Др Марија Коцић, научни саветник, Историја, Универзитет у Београду – Филозофски факултет

3) Проф. др Владан Гавриловић, редовни професор, Историја, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду

3. Број пријављених кандидата на конкурс: 1

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: /

5. Датум стављања реферата на увид јавности: 05.09.2025. године

6. Начин (место) објављивања реферата: Сајт Филозофског факултета

7. Приговори: /

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФАКУЛТЕТА: 25.09.2025. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата Хариса Дајча у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начини и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.



ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 72. ст. 4. Закона;
5. Изјава о изворности;
6. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
05/5-03 бр. 1626/1-III/1
25.09.2025. године
ЗЈ/ПС

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", бр. 88/2017, 73/2018, 27/2018 - др. закон, 67/2019, 6/2020 - др. закони, 11/2021 - аутентично тумачење, 67/2021, 67/2021 - др. закон и 76/2023) и члана 227. став 2. тачка 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој VII редовној седници, одржаној дана 25.09.2025. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се **др Харис Дајч** изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област: ОПШТА ИСТОРИЈА НОВОГ ВЕКА, на Одељењу за историју, са пуним радним временом, на неодређено време.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област : ОПШТА ИСТОРИЈА НОВОГ ВЕКА, због потребе Факултета, Одељења за историју.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 25.09.2025. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Харис Дајч испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", бр. 88/2017, 73/2018, 27/2018 - др. закон, 67/2019, 6/2020 - др. закони, 11/2021 - аутентично тумачење, 67/2021, 67/2021 - др. закон и 76/2023), чланом 135. Статута Универзитета (Гласник Универзитета у Београду, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22, 236/22, 241/22, 243/22, 244/23 245/23 и 247/23), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

- 1х Универзитету у Београду
- 1х др Харису Дајчу
- 1х Одељењу за историју
- 1х Стручном сараднику за радне односе
- 1х Одсеку за правне послове
- 1х Архиви



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

проф. др Данијел Синани

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ЧИКА ЉУБИНА 18-20

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ		
ПРИМЉЕНО: 05.09.2025		
Орг. јед.	Број	Примг
	153512	

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета у Београду, од 26. 6. 2025. године, изабрани смо у Комисију за припрему реферата о кандидатима за избор у звање једног редовног професора за ужу научну област Општа историја новог века, с пуним радним временом, на неодређено време.

Комисија у саставу:

проф. др Никола Самарџић (председавајући члан), редовни професор Филозофског факултета у Београду;

проф. др Владан Гавриловић, редовни професор Филозофског факултета у Београду;

др Марија Коцић, научна саветница Филозофског факултета у Београду

На конкурсе, објављен у Огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“, дана 6. 8. 2025. године, на сајту Филозофског факултета и сајту Универзитета у Београду, пријавио се један кандидат: проф. др Харис Дајч.

На основу увида у приложену документацију и на основу анализе научних радова кандидата, част нам је да Изборном већу Филозофског факултета поднесемо следећи

РЕФЕРАТ

Основни биографски подаци кандидата

Др Харис Дајч је рођен 1. 4. 1983. Београду. Основну и средњу школу је завршио у Београду. Дипломске академске студије историје завршио је 2007. године на Филозофском факултету у Београду, мастер академске студије историје 2008. године завршио је на истој институцији, интердисциплинарни студије Централне и Југоисточне Европе завршио је 2010. године на School of Slavonic and Eastern European Studies, UCL (Лондон, Велика Британија).

Докторске академске студије историје завршио је 10. јуна 2015. године, на Филозофском факултету у Београду, одбраном дисертације „Лонска острва 1774-1815“ чиме је стекао научни назив: доктор наука – историјске науке. Од јуна 2010. године запослен је на Филозофском факултету Универзитета у Београду у следећим звањима: у звање истраживач приправник изабран је 2010. године, у звање истраживач-сарадник изабран је 2011. године. Први избор у наставно звање је имао као сарадник у настави 2012. године, затим као асистент 2013. године, и доцент у оквиру уже научне области Општа историја новог века 2016. године. У звање ванредног професора изабран је у априлу 2021, за ужу научну област Општа историја новог века на основу предлога

комисије у саставу: проф. др Никола Самарџић, проф. др Милош Јагодић, проф. др Владан Гавриловић.

У периоду јун-август 2015. године Дајч је боравио је на постдокторском усавршавању на Универзитету у Падови, као стипендиста Coimbra Group. Поред тога, боравио је у оквиру постдокторског истраживања на Јагелонском универзитету Кракову (новембар 2021. – фебруар 2022. године), као стипендиста Министарства за просвету, науку и технолошки развој Републике Србије. Био је стипендиста Nahum Goldman Fellowship 2015. и 2019. године у Израелу. Такође је био гостујући професор на Јагелонском универзитету у Кракову у јесењем семестру 2021. и 2023. године. Поред истраживања у домаћим архивима (Историјски архив Београд, Историјски архив Сомбор Архив Југославије и Архив Србије), истраживао је и следећим архивима у иностранству: The National Archives (Лондон) у периоду од 2008. године, у Archivio di Stato di Venezia (Венеција) 2015. године, The Central Archives for the History of the Jewish People (Јерусалим) 2018. године и The National Archives (Рабат, Малта) 2023. године.

НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКИ РАД

У току своје научне каријере, др Харис Дајч је објавио четири монографије националног значаја: *Sunrak starog Mediterana: Jonska ostrva 1774–1815*, Hera Edu 2016; *Savska padina: tragovi urbanog razvoja Beograd 19. i 20. vek*, Hera Edu, 2019; *Istočni Mediteran: Velika Britanija i Francuska na Levantu 1796–1807*, Naučno društvo za istoriju zdravstvene kulture, Beograd 2020; *Malta 1792–1805: početak britanske prevlasti na Mediteranu*, Naučno društvo za istoriju zdravstvene kulture 2025; затим, једну монографску студију *Houses of Belgrade Jews 1920–1941*, Hera Edu, 2018. (са Мирјаном Ротер-Благојевић). Уредник је три публикације: две међународне монографије – *Faces of Populism in Central and South-Eastern Europe* (са Natasza Styczyńska, Krakow: Jagiellonian University Press, 2023) и *Contemporary populism and its political consequences* (са Исидором Јарић и Љиљаном Добровишак, Zagreb: Institute of Social Sciences Ivo Pilar), као и једног националног зборника радова са конференције *Postepidemiološki stres: Istorijske i medicinske dileme* (с Невеном Дивац и Николом Самарџићем), Naučno društvo za istoriju zdravstvene kulture, 2023. Др Харис Дајч је објавио преко 50 научних радова – у научним часописима (32), у тематским зборницима и зборницима са научних скупова (16), резултатима-извештајима на међународним пројектима (5), на српском и енглеском језику.

Као истраживач, др Харис Дајч на Филозофском факултету започео је научну каријеру 2010. године као истраживач-приправник у оквиру пројекта „Модернизација Западног Балкана“ којим је руководио проф. др Никола Самарџић (ев. број 147017). Након тога био је ангажован као истраживач на новом пројекту „Модернизација западног Балкана“ (руководилац Никола Самарџић, ев. број 177009), од 2011. године па све до његовог завршетка 2020. године, радио је и као секретар пројекта. Био је истраживач на научноистраживачком пројекту „Човек и друштво у време кризе“ (2020), који је финансирао Филозофски факултет у Београду. У оквиру наведених пројеката чији је посилац био Филозофски факултет др Харис Дајч је и обавио највећи број својих истраживања.

Истраживачки рад др Хариса Дајча окренут је проучавању друштвене и политичке историје Медитерана и Балканског полуострва, од 18. до 20. века. У фокусу његових

интересовања је динамика периферних и инсуларних делова Медитерана, њихове привредне и политичке везе с развијеним деловима Европе, промене друштвених односа, уснон маргиналних делатности попут кријумчарења и пиратерије, историја здравствене културе са фокусом на епидемије, страхове и услове живота становања. Посебна област његовог интересовања је историја Јевреја на Балканском простору. Могу се издвојити истраживања која се односе на фрагменте историје Јевреја Хабзбуршке монархије (Бачке), и Београда, и истраживања имовинско-правних питања Јевреја с простора Југославије у периоду након 1945. године. У оквиру те проблематике бавио се и историјским и урбаним развојем Београда од 19. века, са посебном пажњом на Савску падину, и живот јеврејске заједнице. Трећа целина његовог научног-истраживачког рада се односи на савремене теме. Бавио се историјом популистичких партија и покрета у некадашњим југословенским републикама, евроексцитизмом, историјским ревизионизмом и културом сећања у некадашњим југословенским републикама. Та истраживања су била део међународних и националних пројеката на којима је др Харисе Дајча био ангажован као истраживач.

Прегледавши приложену документацију, Комисија за писање реферата је утврдила да др Харисе Дајча испуњава све законом прописане услове за избор у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА. Од претходног избора у звање ванредног професора објавио је једну научну монографију националног значаја са ISBN бројем (категирија М42), 9 научних радова у часописима: два рада у међународним часописима категорије М22, један рад у међународном часопису категорије М24, пет радова категорије М51, један рад категорије М53. Поред тога објавио је 6 радова у међународним монографијама и тематским зборницима (3 рада у категорији М13 и 1 рад у оквиру категорије М14), и 6 објављених излагања са научних конференција (3 рада у оквиру категорије М33 и 3 рада у оквиру категорија М63). Објавио је 4 извештаја у оквиру међународног Horizon 2020 Project. У претходном периоду је такође био ко-уредник три публикације (две међународне и једне националне). У библиометријским показатељима радови Др Дајча према сервису Google Scholar имају укупно 100 цитата, док вредност Хиршовог индекса износи 5.

У наставку следи списак радова објављених након избора у звање ванредног професора 2021. године.

У оквиру радова које је др Харисе Дајча објавио у претходном периоду највећи значај има монографија:

Малта 1792-1805: Почетак британске превласти на Медитерану, Научно друштво за историју здравствене културе, Београд 2025. ISBN 978-86-88813-20-4 (М42).

Монографија др Дајча нуди увид у сложене процесе који су већ дуго били потребни историографији на српском језику. Настало је захваљујући дугогодишњем раду који се није заустављао на већ познатим насловима, или проблемима, и у истраживањима, и у синтетичким студијама. Аутор је унео, између осталог, своје истраживачко искуство, и оно које је стекао приликом усавршавања у Великој Британији, Италији, као и истраживањима на Малти. Др Дајча користио је, осим фондуца Националног архива у Лондону, и необјављену грађу Националног архива Малте. Уз споменуто необјављену архивску грађу, користио се и великим бројем путописа, биографија и мемоара.

Malta 1792-1805: Почетак британске превласти на Медитерану је обима 237 страна и с релевантном библиографијом на енглеском, италијанском, француском, српском и хрватском језику. Монографија је подељена на осам поглавља и омогућава потпуни увид у процесе који су се дешавали на Малти у последњим деценијама 18. века, и прве деценије 19. века. Аутор указује на нову историјску улогу острва, које је у претходним временима било значајно у медитеранској пловидби, која је наступила захваљујући Наполеоновим подухватима у Италији и Египту и почетку британске превласти на Медитерану која је потврђена бирком код Трафалгара 1805. године.

Др Дајч је обухватио и друштвену историју острва, који је испунио студијама демографије, етнографије, климе, климе, менталитета. Др Дајч детаљно пролази кроз физички опис острва, од струја и ветрова преко геолошких особености терена, биљног и животињског света и промена до којих је дошло у 18. и 19. веку, до детаљног описа становништва, обичаја, навика, страхова, болести и привреде (поглавља 2. и 3.). Др Дајч је такође користио у писању податке базе Natura 2000 које су му омогућиле свеобухватније разумевање промене биљног и животињског света на Малти. Док је у другом делу скоро искључиво на необјављеној грађи на енглеском, италијанском и француском језику, и савременој светској литератури, дао преглед политичких и друштвених промена. У поглављима од 4. до 8. средишњи део истраживања усмерен је на политичке и друштвене прилике у времену борби за превласт на Медитерану од избијања Француске револуције до битке код Трафалгара и потврђивања британске превласти за коју је контрола над Малтом била кључна. Последње поглавље (8.) уједино је закључно. Монографија је опремљена мапама и картама из архива, и илустрацијама из 19. века.

Након постхумно објављене студије, 1909, коју је оставио William Hardman, *A History of Malta During the Period of the French and British Occupations, 1798-1815*, и мање детаљног прегледа историје британске управе, Maurice H. Micalllef Eynaud, *Malta during the British era : 1800-1964 : governorship, militaria, commerce, royalty-visits and residence*, Valletta, Malta, 2010, студија *Malta 1792 - 1814: Почетак британске превласти на Медитерану* др Хариса Дајча је једно свеобухватно и прецизно истраживање сложених односа који су наступили након Наполеоновог освајања Малте 1798, на основу необјављених архивских извора који дају додатна објашњења, како је Британија постала доминантна сила на Средоземљу.

Комисија је одлучила да укратко анализира и представи све радове које је кандидат објавио у претходном периоду од најновијих до старијих. На тај начин ће извештај пружити најпотпунију слику о опсегу и квалитету научног рада кандидата:

1. *Comparative Overview of the Zionist Movement in Croatia and Serbia Until the Beginning of World War II. Istorija 20. veka*, vol. 43 br. 1/2025, str. 59–80. ISSN 0352-3160. DOI: 10.29362/ist20veka.2025.1.dob.59-80. [COBISS.SR-ID 160745225] (M22), коаутор Љиљана Добровић.

Историја ционистичког покрета у Југославији остала је недовољно истражена. Аутори су као извор користили, поред објављене литературе, часописе „Жидовска смотра“ и „Жидов“, као и ционистичке брошуре тог времена. Ционистички покрет се прво појавио у Хрватској, где је Хуго Шницер основао Ционистичко друштво у Осиеку и почео да издаје ционистички часопис „Жидовска смотра“, и организовао неколико ционистичких конгреса како би повезао Јевреје не само унутар Аустроугарске, већ и из

суседне Краљевине Србије. Међу првим члановима ционистичког покрета из Београда били су Давид бен Моше Алкалај и његова супруга Рахел, заједно с Давидом Албалом. Иако је ционистички покрет био присутнији и боље организован у Загребу и на бившим хабзбуршким територијама, нове државе након 1918. године помогло је ширењу ционистичког покрета по целом краљевству. Положај Београда и ширење ционизма тридесетих у Београду и Србији био је један од најважнијих трендова ционистичког покрета у годинама непосредно пре почетка рата, као и његова растућа популарност међу сефардском јеврејском заједницом која је била доминантна у Београду и Србији. Кроз анализу савремене штампе и литературе, аутори су анализирали утицај ционизма на јеврејске заједнице у Хрватској и Србији, заједно са развојем покрета и његовим достигнућима. Упркос разликама у развоју ционистичког покрета у Хрватској и Србији, до почетка Другог светског рата ционисти су постали најјача и најорганизованија снага унутар јеврејских заједница у Краљевини Југославији. Створена је мрежа од 138 локалних ционистичких организација, чији је број премашно број јеврејских општина у Краљевини. Аутори су такође указали на значајан утицај ционистичких организација из Загреба и Осигека на развој ционизма у Србији.

2. Položaj Jevreja u Srbiji i Rumuniji 1867 prema britanskim izvorima. u *Eugenika, politike javnog zdravlja, nacionalizam i populizam u Jugoistočnoj Evropi (XVIII-XXI vek)*, uredili Maja Vasiljević i Nikola Samardžić, 56–66. Beograd: Naučno društvo za istoriju zdravstvene kulture, 2025. ISBN 978-86-88813-19-8. [COBISS.SR-ID 165287177] (M63), коаутор Маја Васиљевић.

Аутори у раду компаративно посматрају околности живота јеврејске заједнице у Румунији и Србији у току пролећа и лета 1867. године. Упркос несразмерној величини јеврејске заједнице у Србији где је била малобројна, и Румунији у којој је у градовима на Дунаву била изузетно присутна, аутори прате повезаност ових аутономних кнежевина по питању решавања јеврејског питања, односно интензивне активности британске дипломатије да буде медијатор у решавању овог питања. Основ за компарацију аутори виде у повезаности односа британских дипломата према Србији и Румунији, односно смањењу притиска на српску владу и кнеза Михаила након што су се у Румунији интензивирали прогони Јевреја у току лета 1867. године. Аутори посебну пажњу посвећују друштвеном и политичком контексту будући да су обе државе у периоду 1866–1867 пролазиле кроз турбулентан период. Најважнији извори за писање рада је грађа из Националног архива у Лондону.

3. Medijsko izveštavanje o migrantima u Srbiji: između humanitarnog i bezbednosnog okvira (2021–2024). *Antropologija*, vol. 25, 1/2025, 9–34. ISSN 1452–7243. DOI: 10.21301/ant2511 [COBISS-ID 136468492] (M51), коаутор Исидора Јарић.

У раду се на основу анализе текстова из пет дневних новина у Србији (Данае, Политика, Блиц, Информер и Курир) реконструира медијска слика о мигрантима у периоду 2021–2024. Узорак истраживања обухватао је 1001 чланак. Ова анализа је значајна јер је након почетка мигрантске кризе као једног од највећих европских изазова у претходној деценији, Србија постала једна од транзитних земаља на путу ка Европској унији. Мигрантска криза у Србији, отворила је значајна питања у вези с процесима управљања миграцијама у којима медији имају значајну улогу. Закључак аутора је да је у периоду које покрива истраживање забележен постепени прелазак са

извештавања унутар доминантно хуманитарног медијског оквира на безбедносни медијски оквир извештавања о мигрантима.

4. **The British-French Naval Rivalry in the Ionian and Adriatic Basins 1807-1814 from an insular perspective.** *Historical Contributions / Povijesni prilozi*, vol. 43, 2024, br. 67, 287–305. ISSN 0351-9767. [COBISS.SR-ID 164219145] (M22).

У чланку се истражује британско-француско супраништво на Јонском и Јадранском мору у периоду између Тилзитског мира и Првог париског мира. У том је раздобљу рат најважнијих поморских сила у највећој мери био у сенци њихових других, значајнијих сукоба. Французи су након успешне кампање Наполеона у Италији, постали најзначајнија сила у Јонском и Јадранском мору. У свега неколико месеци, након пролећа 1797. године, политичке околности у потпуности су се промениле нестанком Млетачке Републике, чије су поседе поделиле Француска и Аустрија. Нове промене, уз освајање Малте и поход на Египат, утицале су на формирање Друге коалиције, те довеле до првог рата између Турске и Француске у модерној епохи. Након пораза Русије од Француске и повлачења с Медитерана 1807. године, Велика Британија је била приморана вратити се у Јонско-јадрански басен као једина поморска противница Француске. Освајањем Закинтоса и Виса Велика Британија је стекла важна упоришта у борби против Француза, што је довело до интензивирања сукоба након 1809. године. Британске ескадре, које су биле активне у Јонско-јадранском базену, биле су састављене од мањих и средњих брзих бродова, које су им дозвољавале приватирске методе ратовања, док се у малобројним сукобима, искуснија британска морнарица показала супериорношћу. Победа у бици код Виса 1811. године, у којем британску флоту предводи Вилијам Хост, и потоње потапање линијског брода Риволи онемогућило је даље офанзивне активности Француза којим је контрола над Јадранским и Јонским морем у потпуности прешла у британске руке. Аутор закључује да је стратешко поседовање два острва (Закинтоса и Виса) у овом периоду омогућило слободно деловање британској флоту на целом простору Јонског и Јадранског мора које је парализало француске трговачке и привредне активности. У истраживању ове теме аутор је поред релевантне научне литературе користио и грађу из Националног архива у Лондону.

5. **Уговор о закупу Јеврејског свратишта у Сомбору из 1821. године.** *Мешовита грађа / miscellanea*, vol. 45 2025, 111-125. ISSN 0490-6446. DOI: 10.34298/IC2473111V. [COBISS.SR-ID 159646985] (M51), коауторски са Дејаном Васић и Милицом Кисић.

Рад се односи на право на закуп Јеврејског свратишта у Сомбору. Почетком 19. века, иако је јеврејска заједница у Сомбору имала била мала, њене трговачке активности су биле интензивне. За све јеврејске трговце који су долазили у Сомбор, Јеврејска гостиница је била кључна институција где су могли да бораве док су радили у Сомбору. Закуп над свратиштем се остваривао на јавној лиценцијацији и додељивало се ономе ко би понудио највише новца новца за годишњи закуп. Закупац је потписивао уговор с градом у коме су прецизиране обавезе и права обе стране. Право на закуп свратишта било је узрок многих спорова и трвења међу члановима Јеврејске заједнице у Сомбору. На основу увида у грађу која се односила на активности Јеврејске заједнице Сомбора почетком 19. века, спор у вези са закупом Свратишта било је једно од најзначајнијих и најдужих правних питања у историји Јевреја Сомбора с почетка 19. века. Рад је настао на претходно истраженој необјављеној архивској грађи из Историјског архива Сомбора.

6. *Preveza pre i posle osvajanja Ali-paše 1798: demografske i ekonomske posledice, u Postepidemiološki stres: Istorijske i medicinske dileme*, urednici Nevena Divac, Haris Dajč, Nikola Samardžić, 61-70. Beograd: Naučno društvo za istoriju zdravstvene kulture, 2024. ISBN 978-86-88813-16-7. [COBISS.SR-ID 158236681] (M63).

У раду се аутор бави градом Превезом пре и после напада Али-паше на некадашњи млетачки град на обали Епира. Освајање Превезе је први пут након 1716. године пружио Турцима могућност да у потпуности контролишу континенталну обалу Јонског мора. Превеза, један од најбогатијих градова Епира, бројала је 8.000 становника до напада Али-паше, да би након 1798. године тај број пао на свега неколико стотина. Град је такође био важан млетачки посед који је производно једно од најбољих маслинових уља на Медитерану. У опсади Превезе грађани су заједно са француским војницима неуспешно покушали да се одбране од Али-паше. Опсада и заузимање града били су део ратних сукоба између Француске на једној страни и алијансе окупљене око Велике Британије, чији су најважнији савезници у Јонско-јадранском басену биле Русија и Турска. За истраживање демографских и економских последица освајања Превезе из 1798. аутор је користио необјављену грађу из Националног архива у Лондону, као и картографску грађу из венецијанског архива.

7. *Положај Јевреја трговаца за време друге владавине кнеза Михаила Обреновића – (1860–1868)*, у *Кнез Михаило Обреновић – владар, личност и дело*, уредили Данко Леовац и Нина Криљанин, 115–128. Београд: Центар за српске студије Филозофски факултет: Правни факултет, 2024. ISBN 978-86-920397-9-9. [COBISS.SR-ID 159741193] (M63), коаутор Маја Васиљевић.

Аутори у раду истражују позиције јеврејских трговаца у Београду у периоду друге владавине Михаила Обреновића (1860–1868) анализирајући промене у статусу јеврејске мањине на примеру трговаца у Београду, као најзначајнијих представника ове заједнице. Наиме, аутори посебно прате процесе након Светоандрејске скупштине и рестаурације династије Обреновић. У раду су анализиране и рекације европских Јевреја и британског дипломатског представника у Београду у вези са положајем српских и београдских Јевреја, као и последице бомбардовања Београда и српско-турског сукоба након догађаја код Чукур чesме. Истраживачи прате процес еманципације Јевреја током периода двоструке администрације у Београду, као и у току касније епохе која се завршила укидањем законских ограничења. Важан аспект у вези са положајем Јевреја који су се бавили трговином се односи и на антијеврејску пропаганду у листовима Световид и Видовдан која се поклапала са еманципацијом и економим јачањем јеврејских трговаца. У истраживању ове теме коришћена је грађа из Историјског архива Београда и Државног архива Србије.

8. *Rehabilitacija i glorifikacija kolaboracionista u Srbiji*, u: *Zbornik: Prilozi za povijest Drugog svjetskog rata i kultura sjećanja*, uredio Ivo Goldstein, 186-199. Zagreb: Savez antifašističkih boraca i antifašista Republike Hrvatske, 2024. <https://enauka.gov.rs/handle/123456789/930629> (M14).

Рад се бави сложеним питањем рехабилитације и глорификације колаборациониста у Србији у периоду након нестанка социјалистичке Југославије. Након увода који се односи на промене у култури сећања у савременој Србији и Хрватској у периоду од последње деценије 20. века, аутор анализира последице распада Југославије на

развијање историјског ревизионизма. Посебан фокус у раду у вези са рехабилитацијом и глорификацијом је на улози Милана Недића и Николe Калабића и судским случајевима у којима су пратили легислатуру у Србији у вези са рехабилитацијом. Анализирана су и два случаја рехабилитације Спасоја Дрењанина Зеке и Јозефа Гиндлера, који су претходно били осуђени ратни злочинци. Аутор је упоредно различиту праксу у вези са поменутиm процесом где би у случају позитивног исхода рехабилитације била у колизији са одлукама који су се односиле на реституцију имовине. У раду се такође анализира и процес рехабилитације и глорификације Милана Недића као "трагичне" личности кроз делатност уметника (позоришних режисера и песника), као и кроз комеморације.

9. **O Velikoj pohari Perasta. Godišnjak Pomorskog muzeja u Kotoru LXXII, 323–329.** ISSN 0454-4579 [COBISS.CG-ID 7274754] (M 53), коаутор Ђорђе Кривокапић.

Аутори су написали прегледан рад који се односи на обележавање 400 година од Велике похаре Пераста 1624. године. Напад није био случајан ни насумичан. Јадранско море, током 17. века, било је поприште сталних сукоба између поморских сила и пиратских и гусарских дружина. Берберски гусари, у служби Османског Царства, Млетачка република, иако је званично гарантовала сигурност својим трговачким путевима и територијама, укључујући унутрашњи део Боке Которске у коме су се налазили Пераст и Котор, често није имала довољно снага да одговори на све претње. У том периоду, Бока Которска била је подељена између Млетачке републике и Османског царства. Граничне линије биле су замршене, а становништво у Млетачком делу, попут Котора, Пераста, Прча и Доброте, имало је висок степен аутономије, али и одговорност да се брине о својој одбрани. Берберски гусари напали су Пераст са циљем не само пљачке, већ и ради слања поруке, показивања снаге, уништавања перашке организације и слабења млетачког утицаја на Јадрану. Гусари су похарали готово све што су пронашли – домове, цркве, уметничка дела, а посебно драгоцене реликвије на оближњим отоцима Свети Јурај и Госпа од Шкријела. Материјална штета била је процењена на преко 100.000 дуката. По повратку у Африку, одвели су преко четири стотине становника, углавном жене, децу и старије грађане обзиром да су мушкарци били на бродовима и изван залива.

10. **The Settlement and Activities of Members of the Hajduska Jewish Family in Sombor a Contribution to the History of the Jewish Community in Sombor.** u *Seobe od antike do danas: tematski zbornik 2, Prometej 021: od Agona do progona*, 515–523. Novi Sad: Filozofski fakultet, 2024. ISBN 978-86-6065-838-0 [COBISS.SR-ID - 148675849] (M33), коаутор Дејана Васић.

Рад представља прилог историји свакодневног живота јеврејских досељеника у Слободни краљевски град Сомбор, написан на основу архивске грађе из Историјског архива Сомбор. Јеврејска заједница у Сомбору крајем 18. и почетком 19. века била је прилично мала, бројећи тек неколицину породица. Једна од истакнутијих и најстаријих таквих у Сомбору била је породица Филипа Хајдушке. Централна тема рада се односи на правни спор између Филипа Хајдушке и другог члана заједнице, Исака Остерхајера. У оквиру правних аката из архива сазнаје се и за односе већинског становништва према Јеврејима и покушаје да се ограничи насељавање нових и ограничи трговачка активност постојећих. Филипу Хајдушки је обзиром на богатство било дозвољено да се стално насели у Сомбор, према подацима о порезу, био је изузетно имућан у односу на своје сународнике у Сомбору, па је плаћао далеко већи порез него сви остали

сомборски Јевреји. Прецизан увид у заоставштину Филипа Хајдушког се сазнаје увидом у његов тестамент.

11. **Ali Pasha and Napoleon Bonaparte: From Diplomatic Correspondence to Struggle Over Possessions in the Ionian Basin.** *Српске студије / Serbian Studies*, vol. 14, 2023, 70–89. ISSN 2217-5687. [COBISS.SR-ID 128854793] (M24), коаутор Филип Мирић.

Рад се бави динамиком и значајем дипломатских односа Наполеона Бонапарте и Али-паше Јањинског у времену борбе за превласт на Јонском мору. Након мира у Кампоформију Француска република је постала сусед Османског царства, односно области које су се налазиле под влашћу Али-паше. Нове околности су пружиле прилику Али-паша да покуша да оствари планове чији би врхунац био његово успостављање као независног владара. Француски и Али-пашини интереси су се у почетку подударали, те је успостављен дипломатски контакт 1797. године. Али-паша се окориштио од добијања приступа француском оружју, али је остао незадовољан ограниченим размерама те сарадње. До насилног прекида ових односа долази 1798. када је Али-паша остао лојалан Порту у рату против Француске у којем је тешко поразио француску војску. Али-пашин дугорочни циљ био је успостављање власти над бившим млетачким поседима на Јонском мору. Након свог разочарања уговором у Цариграду 1800. који му није омогућио власт над јонским поседима, Али-паша се поново окренуо Наполеону након француске победе код Аустерлица. Наполеон је очекивао од Али-паше помоћ против Русије, Британије и саме Порте, али је његов однос према Али-пашиним амбицијама остао сумњичав. Аутори су у писању рада поред грађе из Националног архива у Лондону користили и мемоаре и кореспонденцију Наполеона и Али-паше.

12. **Antonius Merkel and Carolus Raissinger: Disputes Regarding the Medical Treatment of Patients in Sombor in 1775.** *Acta Historiae Medicinae Stomatologiae Pharmaciae Medicinae Veterinariae*, vol. 42 br. 2/2023, 19–63. ISSN 0352-7840. [COBISS.SR-ID 141858825] (M51), коаутори Ђејана Весић и Милица Кисић.

Аутори анализирају транскрипт и превод архивског документа насталог на латинском и дужине 26 страница, који се чува у Историјском архиву Сомбора. Документ је транскрибован и преведен на енглески. Документ чини наведена преписка која се односи на третман два пацијента градеког хирурга Антонија Меркела, као и судски случај који је покренут против њега од стране другог доктора Карла Рајцингера. Рајцингер је оптужио колегу да је наплатио своје услуге више него што је било потребно, као и за употребу лекова који нису били адекватни. И поред своје обимности грађа не пружа увид у крај спора али се на основу сачуване грађе Антоније Меркле да закључити да је највероватније ослобођен тужби. Случај двојице немачких лекара у Бачкој је важан јер пружа увид у лекарске третмане тог времена.

13. **The nexus of nationalism and egalitarianism in populist narratives and value orientations in Serbia in the 21st century.** in *Faces of Populism in Central and South-Eastern Europe*, edited by Haris Dajč and Natasza Styczyńska, 209–230. Krakow: Jagiellonian University Press, 2023. ISBN 978-83-233-5262-4. [COBISS.SR-ID 130684169] (M13), коаутор Младен Радуловић.

Рад се бави истраживањем национализма и егалитаризма у оквиру популистичких нарратива у Србији у 21. веку. Аутори су истражили везу између десничарских порука

и идеологије (национализма) и левичарских егалитарних популистичких наратива у Србији након консолидације изборне демократије у 21. веку. Користећи триангулацију различитих метода, анализирали су како су национализам и егалитаризам, и као поруке (одозго) и као вредносне оријентације (одоздо), обликовали савремени политички живот Србије. Да би измерили национализам и егалитаризам испитаника, користили су податке прикупљене током протеклих 20 година у оквиру Светске анкете о вредностима и Европске студије о вредностима. Промене вредности и промене у политичким порукама анализирају се одвојено, а затим се разматра однос између њих.

14. *Distortion of history in the time of covid-19 pandemic: The cases of Staro sajmište and Jasenovac.* Acta Historiae Medicinae Stomatologiae Pharmaciae Medicinae Veterinariae, vol. 41, 2022, 77-88. ISSN 0352-7840. [COBISS.SR-ID 108842505]77-98 (M51).

У раду се истражује историјска дисторзија на примеру Старог Сајмишта у Србији и Јасеновца у Хрватској у току трајања пандемије Ковид-19. Као и процесе у којима се се у оба друштва мењао однос према Другом светском рату и култури сећања Холокауста од стране политичких елита и њихових сарадника од краја 1980-их, као и еволуцију тог процеса до 2022. У случају обе државе могу се пратити обрасци који су карактеристични и за друге земље бившег Варшавског пакта, које су сећање на Холокауст искористили за стварање националистичких митова и историјски ревизионизам. Таква дисторзија историје била је неопходна за правдање квислиншке прошлости, али и ратних циљева и актера током трајања ратова који су обележили распад Југославије, као и обликовања култа жртве. У односу на Старо Сајмиште, рад анализира еволуцију тог простора и сећања на логор, као и законску регулативу. Карактеристично за ревизионисте у Србији јесте веза са руским утицајем која је постала посебно очигледна након почетка пандемије и почетка руске агресије на Украјину. У случају Хрватске и Јасеновца, ревизионисти су добили значајан подстрек од политичара деснице. У односу на манипулацију укупним бројем жртава Јасеновачког логора важна је узajмна повезаност ревизиониста са обе стране који смањивањем, односно увећавањем броја жртава подстичу екстремисте и њихове ревизионистичке ставове.

15. *Between the past and the future Eurosceptic political parties and the EU integration of Serbia.* in *The Right-Wing Critique of Europe Nationalist, Sovereignist and Right-Wing Populist Attitudes to the EU*, edited by Joanna Sondel-Cedarmas and Francesco Berti, 146–159. Routledge studies in fascism and the far right. London: Routledge, 2022. ISBN 978-1-032-12685-2; ISBN 978-1-032-12763-7. [COBISS.SR-ID 61622793] (M13), коаутор Natasza Styczyńska.

Један од најважнијих аргумената аутора у вези са истраживањем евроскептицизам јесте неопходност да се он анализира у контексту националних држава, јер историјска позадина утиче на начин на који се ЕУ и европске интеграције обликују. У случају посткомунистичких земаља, евроскептични ставови могу бити узроковани разочарањем транзицијом или европским интеграцијама. Међу евроскептичним актерима унутар партија, аутори указују на поделу између „меких“ и „тврдих“ евроскептика, при чему су ови други мотивисани национализмом. У посткомунистичким новим државама чланицама, тврди евроскептици доживљавају Европску унију као претњу и идентитету и економији. ЕУ је представљена као наднационална сила која намеће своја решења без консултација, тј. као извор

доминације и утињетавања. Анти-ЕУ ставови се уклањају у порицање независности Косова, о којем и партије које нису нужно евроскептичне избегавају да се изјасне. Питање алтернативе процесу европских интеграција остаје отворено, у њему се неосновано посматра Русија као најважнију политички и економску савезник Србије. У случају „меких“ евроскептичних странака, оне теже да у политичким програмима избегавају било какву дискусију о интеграцијама у ЕУ. Политичке странке у Србији се фокусирају само на чланство у ЕУ, а не на суштину европских интеграција. Док је у посткомунистичким земљама Источне Европе (као што је Пољска) интеграција у ЕУ била вођена економским интересима, као и идејом „повратка у Европу“, у Србији интеграција у ЕУ мотивисана прагматичнијим аргументима. Клијентелизам и политички опортунизам су посебно важни јер су водећи мотиви за странке које се противе интеграцији у ЕУ, укључивање у владу која јавно прихвата интеграције у ЕУ као један од својих приоритета. Ова стратегија може бити и резултат свеобухватне природе странака које покушавају да испуне очекивања максималног броја бирача, јер анкете показују да не постоји консензус око интеграција у ЕУ, с обзиром на то да је око 55% грађана Србије 2022. подржавало приступање ЕУ.

16. *Populist Distortion of the Cultural Heritage, Savski Square, Belgrade*, in *Foundation for Heritage Science, Heritage for the Future, Science for Heritage*, Symposium proceedings, 209–215, Paris, Fondation des sciences du patrimoine, 2022. <https://enauka.gov.rs/handle/123456789/958349> (M33), коаутори Никола Самарџић и Милена Вукмировић.

Аутори реконструирају развој Савског трга и његово накнадно обликовање у оквиру савремених популистичких пракси у урбанистичком развоју Београду. Савски трг у Београду је архитектонски и урбанистички комплекс настао након изградње железничке станице 1884. године. Након 1918. простор Савског трга и Савске падине је постао је периферан, чему је допринела изградња моста Краља Александра (Бранков мост). Савски трг је и у епохи социјалистичке Југославије остао периферни и заборављени део ширег градеког језгра. У току последњих година, уместо да оживе економско и дуго занемарен Савски трг, урбанисти и градеке власти су подизањем споменика Стефану Немањи довели до какофоније простора у којој је нео-традиционални популизам искривио хармонију и структуру урбаног комплекса уношењем контроверзних историјских и идеолошких елемената у изглед и осећај центра Београда.

17. *The populist left and the populist right in the contemporary post-Yugoslav space - socio-economic programmes of mainstream parties in Serbia and Croatia*, in *Contemporary populism and its political consequences*, edited by Haris Dajč, Isidora Jarić, Ljiljana Dobrovšak, 117–136, Zagreb: Institute of Social Sciences Ivo Pilar, Bibliotheca Studies, 44, 2022. ISBN 978-953-8404-16-0. [COBISS.SR-ID 86126089]117-136 (M33), коаутор Наташа Јовановић Ајзенхамер.

Анализом политичких програма најважнијих партија Србије и Хрватске истражене су разлике у популистичким програмима између деснице и левице, пре свега питањем, да ли она стварно постоји или је само декларативна. Недостатак јасне економске политике и профилисања је заједнички именилац многих популистичких опција у Европи. Популисти користе економске дискусије у својој „борби“ против „корумпиране елите“ и стога остаје мало простора за дубљу и ширу анализу социоекономских мера и политика за које се залажу. Овај аспект популизма је занимљива тачка сусрета

десничарских и левичарских популиста који постају све сличнији. Аутори су испитали ову хипотезу о хомогенизујућем потенцијалу популизма анализирајући главна правна документа четири странке у Србији и Хрватској. Аутори су истражили да ли се хипотезе конструисане за западноевропске земље могу хеуристички применити на бивше социјалистичке земље. Један од најважнијих закључака јесте да су партије које су анализирале упркос припадању различитим политичким половима у свом програму профилишу као catch-all parties чије се сличности нарочито уочавају у економским програмима.

18. **The Phenomenon of Crypto-Christianity in the Balkans during the Sixteenth Century.** in *Religious Practices and Everyday Life in the Long Fifteenth Century (1350–1570). Interpreting Changes and Changes of Interpretation*, edited by Ian Johnson and Ana Maria Rodrigues, 323–334. Turnhout: Brepols, New Communities of Interpretation (NCI), 2021. ISBN 978-2-503-59355-5. [COBISS.SR-ID 61629961] (M13), коаутор Владимир Абрамовић.

У раду се аутори баве феноменом крипто-хришћанства на Балкану у 16. веку, који пореде за сличним феноменима који су се јављали на местима сусрета хришћанском и исламског света али и у унутрашњости Османског царства. Крипто-хришћанство се у 15. и 16. веку са простора Мале Азије појавило и на Балканском полуострву као резултат ширења Османског царства. Карактеристично за балкански простор је период дугог трајања у којем је крипто-хришћанство остало све до средине двадесетог века. Оно се осим на континенту задржало и на егејским острвима. Кроз грчки, албански, као и словенске језике може се пратити употреба речи које означавају особу која има две вере. Као пример двоверности аутори наводе праксу која је забележена на Кипру где би дечади били крштени пре обрезивања. Француски путописци су оставили трагове о феномену крипто-хришћанства и код православних и католичких хришћана. Поред појединачних случајева постојала је и пракса да целе заједнице декларативно преху у исламску заједницу, што их није спречавало да наставе да прате хришћанске обичаје ван јавног простора. Истраживања етнографа, нарочито у пределима Балкана насељених албанским становништвом доказују појаву крипто-хришћанства кроз обичаје, свакодневни живот, имена и празновање. Раст балканских национализма је представљао највећи изазов за крипто-хришћане, најочигледнији пример тога је био у размени становништва након Грчко-турског рата који се завршио Миром у Лозани 1923. године.

19. **Post World War Two History of the Danubian Germans in New Yugoslav Reality: The Case of the Pfeiffer Family 1944-1946.** *Acta Historiae Medicinæ Stomatologiæ Pharmacologiæ Medicinæ Veterinariæ*, vol. 40, 2021, 49–59. ISSN 0352-7840. [COBISS.SR-ID 62389769] (M51), коаутор Исидора Јарић.

Југославија је била међу европским државама с процентуално највећим бројем људских жртава. Пажња аутора је умерена на услове живота у којем су се нашли подунавски Немци након 1945. године. Иако је рат завршен у пролеће 1945. године, нове власти социјалистичке Југославије следиле су сличан образац као и друге земље Централне и Источне Европе у вези са својим немачким мањинама. Као резултат колективне кривнице, подунавски Немци су изгубили своја грађанска права, имовину и на крају су смештени у логоре. Иронично је да су подунавски Немци који су били део војних формација или колаборационисти напустили територију данашње Војводине са немачком војском. Они који су остали су били цивили који су сматрали да не постоји

основа за одмазду. Услови у којима су се нашли интернирани подунавски Немци били су суморни, док је стопа смртности била висока, посебно међу децом. Случај породице Фајфер приказује велики део историјске трауме кроз коју је етничка заједница подунавских Немаца прошла у првим послератним годинама. За истраживање аутори су користили породичну архиву и судске документе које је Вилијам Фајфер ставио на располагање ауторима. Чланови породице Фајфер, а посебно деца, успели су да преживе захваљујући својим српским и јеврејским пријатељима који су им притекли у помоћ у овим сложеним и непријатељским околностима и омогућили им опстанак.

Да закључимо. Др Дајч је осмислио, концептирао и реализовао истраживања из различитих епоха и области, улазећи у теме тематски, просторно и проблемски узајамно удаљене. Користио је необјављену архивску грађу, чиме је потврдио своје стално враћање методолошким основама историјске науке. У приступу савременим изазовима, др Дајч је користио иновативне приступе и методе који одговарају високим научним стандардима, у раду на високо котираним међународним пројектима чиме је допринео међународној видљивости и претижу Филозофског факултета и Универзитета у Београду.

ПЕДАГОШКИ РАД, ДЕЛАТНОСТ НА УНАПРЕЂИВАЊУ НАСТАВЕ И ОБЕЗБЕЂИВАЊУ НАУЧНО-НАСТАВНОГ ПОДМЛАТКА

Кандидат др Дајч има петнаестогодишње искуство у настави, од 2010. године. Првобитно је био ангажован у настави као студент докторских студија и истраживач сарадник, 2012. постаје сарадник у настави, а 2013. асистент на Одељењу за историју. Од 2016. је доцент на Одељењу за историју, док је од 2021. ванредни професор.

Др Харис Дајч ангажован је у настави на основним студијама историје на следећим предметима: Рана модерна историја, Општа историја Средоземља, Историја Дубровачке републике (16-18. век), Теме из историје Османског царства, Европеизација као водећа сила Модернизације - имплементација и одбијање европских идеја и институција на Балкану, Пут западног Балкана ка ЕУ: Спољни и унутрашњи изазови. На основним студијама социологије ангажован је на предмету: Општа историја 19. и 20. века. Харис Дајч је поред мастер студија историје ангажован и на мастер студијама историје „Друштво, држава, транзиција“ које се изводе на енглеском и српском језику. Ангажован је на следећим предметима на мастер студијама: Рана модерна историја, Историја Дубровачке републике (16-18. век), Рана модерна историја, Балкан у модерној историји, Распад Југославије и постконфликтна транзиција у међународном контексту, Методологија са студијама историографије. На докторским студијама историје ангажован је на предметима Општа историја 19. и 20. века и Општа историја Средоземља.

Редовно се припрема за наставу и држи часове и консултације са студентима у договореним терминима. У планирању наставе креира радне материјале и активности које доприносе оспособљавању студената да критички пренипитују наставни материјал. У оквиру практичне наставе организовао је историјске обиласке Београда за студенте основних студија, док је за студенте мастер студија историје „Друштво, држава, транзиција“ организовао и учествовао у неколико факултативних путовања по Србији и историјске обиласке Београда. Током ангажмана у настави показао је да истраживачки приступ наставном процесу и сопственом ангажману и да је спреман да

на основу добијених података уноси промене у сопствени рад и ради на развијању програма предмета. На два изборна предмета који су били отворени студентима свих студијских програма на основним студијама често су се пријављивали и студенти других студијских група поред Историје (Историја уметности, Социологија, Етнологија и антропологија, Педагогија). Средња оцена коју је кандидат од школе године 2021/2022 добијао на основу студентског вредновања рада наставника је на основним студијама је 4.44 (школске године 2021/2022 – 4.14, школске године 2022/2023 – 4.71, школске године 2023/2024 – 4.31, школске године 2024/2025 – 4.61).

У планирању и реализацији наставе сарађује са колегама са Одељења за историју, колегама са Одељења за социологију, колегама с Филолошког факултета Универзитета у Београду – Центар за српски језик, Архитектонског факултета Универзитета у Београду, као и колегама који учествују у реализацији мастер студијама историје „Друштво, држава, транзиција“. У заједничком раду показује стручност, одговорност и посвећеност.

Од претходног избора у звање био је ментор у 6 комисија и члан 5 комисија мастер радова на мастер академским студијама историје и мастер студијама историје „Друштво, држава, транзиција“. Био је ментор докторске дисертације Стојанке Лузије, „Аустро-Угарска и Јевреји у Босни и Херцеговини (1878-1914)“, одбрањене децембра 2021. године, и Милана Кутленића, „Велика Британија и Грчка револуција : 1821-1830“, одбрањене фебруара 2025. године. У претходном периоду био је члан две комисије за избор у научна звања (Милан Кутленић, Маја Васиљевић) и једне комисије у избор за наставничко звање (Дејана Васић).

АНГАЖОВАЊЕ У РАЗВОЈУ НАСТАВЕ И ДРУГИХ ДЕЛАТНОСТИ ОДЕЉЕЊА И ФАКУЛТЕТА. САРАДЊА СА ДРУГИМ ВИСОКОШКОЛСКИМ И НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКИМ УСТАНОВАМА

Др Харис Дајч је члан Већа Одељења за историју, као и Катедре за Општу историју новог века. Члан је Центра за сарадњу са ЕУ Филозофског факултета. Активно учествује у раду поменутих органа Филозофског факултета. Обављао је више различитих послова од значаја за рад Одељења за историју и Филозофског факултета Универзитета у Београду. У периоду од 2016. до 2018. био је члан Финансијске комисије Факултета. Од јесени 2024. године члан је Комисије за научноистраживачки рад на Филозофском факултету. У периоду 2020–2021. године био је координатор за акредитацију студијског програма историје на српском и енглеском језику – МАС историје Друштво, држава, транзиција.

Био је руководилац, за Србију, Horizon 2020 пројекта Poprebel (Populist Rebellion against Modernity in 21st Century Eastern Europe: neo-traditionalism and neo-feudalism) од 2019. до 2022. године на коме је Филозофски факултет био партнерска институција под координацијом Универзитетског колеџа Лондона (University College London). Био је руководилац, за Србију, Horizon Marie Skłodowska-Curie Innovative Training Network пројекта Fatigue (Delayed Transformational Fatigue in Central and Eastern Europe), испред Универзитета у Београду, у периоду од 2018. до 2021. године. Био је и руководилац на Rothschild Foundation Hanadiiv Europe пројекту The Cataloging of Jewish collections of the Historical Archives of Sombor (2019-2020), као и више архивских

пројеката сакупљања, заштите и дигитализације архивске грађе за јеврејске заједнице у Осијеку, Новом Саду, Панчеву и Зрењанину (2022-2024). Био је истраживач на пројекту *Glorification of the War Collaborators in the Former Yugoslav Republics* (World Jewish Congress) 2020-2021. У току јесењег семестра школске 2021/2022 и 2023/2024 године, као гостујући наставник држао је два предмета на мастер студијама на Факултету за европске студије и политичке науке (Јагелонијански универзитет у Кракову, Пољска) и један на основним студијама. Био је предавач по позиву на Универзитету у Жежову (Пољска) децембра 2024. године и маја 2025. године.

Руководилац је и један од оснивача Центра за сарадњу са ЕУ Филозофског факултета, који је успешно конкурисао за пројекат у оквиру позива Креативна Европа GUERRE: WWI Digital Museum for the Management of Sensitive Cultural Heritage (2025-2027), Филозофски факултет је партнер на овом пројекта.

Члан следећих домаћих удружења: Научно друштво за историју здравствене културе (НДИЗК), Истраживачки центар за друштвене науке и уметност (НБИ). Члан следећих удружења у иностранству: Association for the Study of Nationalities (ASN), European Association for Jewish Studies (EAJS). Члан је Cost Action 22159 National, International and Transnational Histories of Healthcare, 1850-2000 у оквиру WG5 Heritage and Public Engagement (2023-2027).

Професор Дајч био је академски координатор и учесник Jean Monnet модула European Union and the Western Balkans: Modernization and Challenges of Integration (EUBAL) (2020-2023), који се реализовао на Филозофском факултету. Иницирао је осам успешних Еразмус КА1 и две КА103 мобилности за студенте и запослене Филозофског факултета, које су омогућиле долазну и одлазну мобилност студентима основних и мастер студија. Осим тога, у претходном периоду је као координатор CEEPUS мреже Europe from Visegrad Perspective (PL-0815-07-1920) омогућио долазну и одлазну мобилност за студенте и предаваче матичне установе, као и за студенте и предаваче у оквиру партнерских установа. Током 2022, 2023. и 2024. године учествовао је у осмишљавању и организацији једне међународне и две националне конференције, одржаних на Филозофском факултету Универзитета у Београду: Faces of Populism: Politics, Culture, Economy and Everyday Life in Eastern Europe, Филозофски факултет Универзитета у Београду, 5-6 април 2022; Postepidemiološki stres: Istorijske i medicinske dileme, Филозофски факултет Универзитета у Београду, 23. мај 2023; EUGENIKA, politike javnog zdravlja, nacionalizam i populizam u Jugoistočnoj Evropi (XVIII-XXI vek), Филозофски факултет Универзитета у Београду, 12. март 2024.

ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЉЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу прегледа достављене документације и њене детаљне анализе Комисија је утврдила да кандидат проф. др Харис Дајч испуњава све услове и критеријуме за избор у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА, према критеријумима које прописују правна акта Филозофског факултета и Универзитета у Београду..

Својим научним радом др Дајч је дао важан допринос развоју историјске науке, а педагошким радом утицао је на унапређење квалитета наставе на Одељењу за историју Филозофског факултета Универзитета у Београду. Увођењем нових предмета и програма допринео је развоју великог броја будућих историчара. Кроз остале своје

стручно-професионалне активности, сарадњу са другим установама у земљи и иностранству дао је велики допринос раду и промоцији рада Одељења на коме је запослен, као и Филозофског факултета.

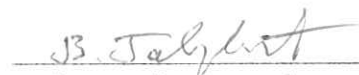
На основу свега изложеног и показатеља наставне, научне и стручно-професионалне компетентности, као и резултата остварених у овим областима, током вишегодишњег рада кандидата др Харисе Дајча као темељног истраживача и посвећеног педагога, закључујемо да кандидат испуњава све потребне услове. У складу с тим, са задовољством предлажемо Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да проф. др Харисе Дајча изабере у звање РЕДОВНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област Општа историја новог века.

Београд, 3. септембар 2025. године.

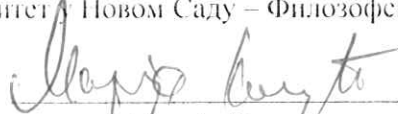
КОМИСИЈА



др Никола Самарин, редовни професор
Универзитет у Београду – Филозофски факултет



др Владан Гавриловић, редовни професор
Универзитет у Новом Саду – Филозофски факултет

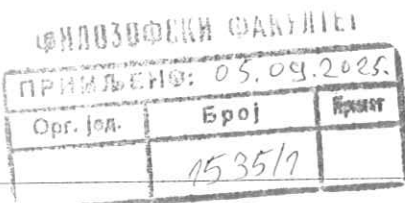


др Марија Коцић, научна саветница
Универзитет у Београду – Филозофски факултет

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

С А Ж Е Т А К
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА
ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет у Београду Ужа научна, односно уметничка област: Општа историја новог века Број кандидата који се бирају: 1 Број пријављених кандидата: 1 Имена пријављених кандидата: 1. Харисе Дајч	
---	--

II - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Харисе (Едуард) Дајч
- Датум и место рођења: 1.4.1983.
- Установа где је запослен: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
- Звање/радно место: ванредни професор / Одељење за историју
- Научна, односно уметничка област: Општа историја новог века

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду, основне студије историје
- Место и година завршетка: Београд 2007.

Магистар:

- Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
- Место и година завршетка: Београд 2008.
- Ужа научна, односно уметничка област: Општа историја новог века

Магистар:

- Назив установе: School of Slavonic and East European Studies, University College London
- Место и година завршетка: Лондон 2010.
- Ужа научна, односно уметничка област: Студије Централне и Југоисточне Европе

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
- Место и година одбране: Београд 2015.
- Наслов дисертације: *Јонска острва 1774 - 1815*
- Ужа научна, односно уметничка област: Општа историја новог века

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- 2010. – истраживач-приправник
- 2011. – истраживач-сарадник
- 2012. – сарадник у настави
- 2013. – асистент
- 2016. – доцент
- 2021. – ванредни професор

3) Испуњени услови за избор у звање редовни професор

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	оцена / број година радног искуства
--	-------------------------------------

1	Пристапно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	Харис Дајч наставу одржава редовно и према плану, свом предавачком послу приступа посвећено и одговорно. Са студентима остварује добру комуникацију и успешну сарадњу. То потврђују и високе оцене које од њих добија у поступку вредновања. Просек оцена педагошког рада у протеклих 4 године је: 4,44. По годинама: 2021/22: 4,82; 2022/23: 4,87; 2023/24: 4,72). 2024/24
3	Искуство у педагошком раду са студентима	Харис Дајч има петнаестогодишње искуство у раду са студентима. Самостално води или учествује у извођењу наставе великог броја предмета у оквиру студијског програма Историје, на сва три нивоа студија (ОАС: Рана модерна историја, Општа историја Средоземља, Теме из историје Османског царства, Европеизација као водећа сила модернизације – имплементација и одбијање европских идеја и институција на Балкану, Пут западног Балкана ка ЕУ: Спољни и унутрашњи изазови, Општа историја 19. и 20. века (у оквиру ОАС Социологије); Рана модерна историја 2, Општа историја Средоземља (у оквиру МАС Историје); Општа историја Средоземља, Општа историја 19. и 20. Века (у оквиру ДАС Историје). У оквиру мастер академских студија историје Друштво, држава, транзиција води или учествује у извођењу наставе на предметима: Balkans in Modern History, Disintegration of Yugoslavia and post-conflict transition in international context, Methodology with Historiography for Modern History, History of the Mediterranean. О квалитету његовог педагошког рада сведочи неколико чињеница. Најпре, за његове изборне предмете из године у годину влада велико интересовање студената. Поред тога што студенти Историје четврте године у великом броју бирају изборне курсеве које професор Дајч води, студенти Социологије на првој години бирају у великом броју изборни курс Општа историја 19. и 20. века. На два изборна курса на основним студијама често се прикључују и студенти других студијских група поред Историје (Историја уметности, Социологија,

	Етнологија и антропологија, Педагогија), који имају могућност бирања ових курсева.
--	--

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	2 менторства на докторским студијама, 6 менторстава на мастер студијама, учешће у 5 комисија за мастер радове, члан комисије за 2 комисије за избор у научна звања и 1 комисије у избор за наставничко звање.
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	Члан комисије за израду мастер радова: 1. Лазар Милосављевић, Француска и Дубровачка република 1806-1808, одбрањен мастер рад 2022. (ментор Харис Дајч). 2. Филип Мирић, Али-паша Јањински и Француска 1797-1807, одбрањен мастер рад 2022. (ментор Харис Дајч). 3. Кристина Фотић, Војна хунта у Грчкој у југословенској штампи, одбрањен мастер рад 2023. (ментор Харис Дајч). 4. Драган Арбутина, Малта између француског и британског утицаја 1798-1800, одбрањен мастер рад 2022. (ментор Харис Дајч). 5. John Turner, The Construction, Contestation, and Mobilisation of Serbian Peasant Identity (1868–1883), одбрањен мастер рад 20224. (ментор Харис Дајч). 6. Samuel Kasthi, Chinese Influence in Serbia: Surveillance Policy in Belgrade 2011-2022, одбрањен мастер рад 2022. (ментор Харис Дајч). 7. Leyla Lalipotova, Protest mobilisation in Russia's Republics of Bachkorstan, Ingushetia and Sakha (Yakutia) 2018-2020, одбрањен мастер рад 2023. (члан комисије). 8. Jorge Crespo Garcia, "Greek influence in Serbia and neo-orthodox changes in Transitional Culture since the beginning of the 21 st century", одбрањен мастер рад 2025. (члан комисије). 9. Cristóbal Picón Ball, Extrajudicial Voiceovers in Venezuela: Oral Histories and Narratives of State Violence in the Bolivarian Revolution (2006-2019), одбрањен мастер рад 2024. (члан комисије). 10. Стефан Лецмановић, The Outbreak of the Great Plague in Malta 1813-1814, одбрањен мастер рад 2025. (члан комисије).

		11. Chen Yuxuan, China, NATO, and 1999 in Serbia and Montenegro through Chinese press cover, одбрањен мастер рад 2023. (члан комисије).
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	Менторство у две комисије: 1 Стојанка Лужија, „Аустро-Угарска и Јевреји у Босни и Херцеговини (1878-1914), одбрањене децембра 2021. године; 2. Милан Кутлешкић, „Велика Британија и Грчка револуција : 1821-1830“, одбрањене фебруара 2025. године.

	<i>(заокружити и испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, саопштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од избора у претходно звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту	Учешће у 3 научна пројекта у периоду 2021-2025	Учесник у међународним научним пројектима: 1.Populist rebellion against modernity in 21st-century Eastern Europe: neo-traditionalism and neo-feudalism POPREBEL (2019-2022, руководиоцац и истраживач на пројекту доц.др Харис Дајч). 2.Delayed Transformational Fatigue in Central & Eastern Europe: Responding to the Rise of Illiberalism/Populism FATIGUE (2018-2022). Руководилац

			пројекта. Marie Skłodowska-Curie Innovative Training Network 3. Креативна Европа GUERRE: WWI Digital Museum for the Management of Sensitive Cultural Heritage (2025-2027. Истраживач на пројекту.
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира.		

	(за поновни избор ванр. проф)		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. (за поновни избор ванр. проф)		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. (за поновни избор ванр. проф)		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира	2 објављена рада из категорије М22	Haris Dajč (2024): "The British-French Naval Rivalry in the Ionian and Adriatic Basins 1807-1814 from an insular perspective", Historical Contributions / Povijesni prilozi, vol. 43 br. 67, 287–305. (M22) Ljiljana Dobrovšak and Haris Dajč (2025): "Comparative Overview of the Zionist Movement in Croatia and Serbia Until the Beginning of World War II", Istorija 20. veka, vol. 43 br. 1, str. 59–80. (M22)
18	Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22	1 објављен рад из категорије М24	Haris Dajč and Filip Mirić (2023): "Ali Pasha and Napoleon Bonaparte: From Diplomatic Correspondence to Struggle Over Possessions in the Ionian Basin", Српске студије / Serbian Studies, vol. 14, 70–89. (M24)

	или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51		
19	Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од избора у претходно звање из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51	5 објављених радова из категорије M51	Isidora Jarić i Haris Dajč (2021): „Post World War Two History of the Danubian Germans in New Yugoslav Reality: The Case of the Pfeiffer Family 1944–1946”, <i>Acta Historiae Medicinae Stomatologiae Pharmaciae Medicinae Veterinariae</i>, vol 40, 49–59. (M51) Haris Dajč (2022): „Distortion of history in the time of covid-19 pandemic: The cases of Staro sajmište and Jasenovac”, <i>Acta Historiae Medicinae Stomatologiae Pharmaciae Medicinae Veterinariae</i>, vol 41, 77–98. (M51) Haris Dajč, Dejana Vasić, Milica Kisić (2023): „Antonius Merkel and Carolus Raissinger: Disputes Regarding the Medical Treatment of Patients in Sombor in 1775”, <i>Acta Historiae Medicinae Stomatologiae Pharmaciae Medicinae Veterinariae</i>, vol 42 br 2, 19–63. (M51) Haris Dajč i Isidora Jarić (2025): „Medijsko izveštavanje o migrantima u Srbiji: između humanitarnog i bezbednosnog okvira (2021–2024)”, <i>Antropologija</i>, vol 25 br.1, 9–34. (M51) Дејана Васић, Харис Дајч, Милица Кисић (2025): „Уговор о закупу Јеврејског свратшта у Сомбору из 1821. године”, <i>Мешовита грађа / miscellanea</i>, vol. 45, 111–125. (M51)
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.	10	1. Haris Dajč, Maja Vasiljević (2013): „Status Jevreja u osmanskom i habzburškom Beogradu (XVII-XVIII vek): stranci, manjine ili saradnici?“, <i>Limesplus</i>, 2, 85–103. цитирано у: Daković, Nevena, and Aleksandra Kolaković (2021). „Le Bataclan – le Doréol: le patrimoine culturel et historique juif de Paris et de Belgrade.” <i>Lipar / Journal for Literature, Language, Art and Culture Year XXII</i>, Vol. 75: 85–101. https://doi.org/10.46793/LIPAR75.085D (стр. 92) Бикић, Весна, and Иван Бугарски (2022). „Археолошка скица Дорхола и синагога Ел кал вјежу.” <i>Наслеђе</i> 23: 9–44. 2. Styczyńska N., Dajč H. (2022). „Between the past and the future. Eurosceptic political parties and the EU integration of Serbia”, in: <i>The Right-Wing Critique of Europe: Nationalist, Sovereignist and Right-Wing Populist Attitudes to the EU</i>, eds. J. Sondel-Cedarmas, F. Berti, Routledge, 146–159. цитирано у: Stijn van Kessel (2025), „Populism, the far right and EU integration: beyond simple dichotomies”, <i>Journal of European Integration</i>, Vol. 47, NO. 1, 127–133, https://doi.org/10.1080/07036337.2025.2434341 3. Haris Dajč (2019), <i>Savska Padina – tragovi urbanog razvoja Beograda (19. i 20. vek)</i>, Beograd: HeraEdu. цитирано у: Nikolić, M., & Vukmirović, M. (2020). „Industrijsko nasleđe duž beogradskog priobalja u planskim dokumentima”. <i>Arhitektura i urbanizam</i>, 51, 86–103. https://doi.org/10.5937/a-u0-28961 Aleksandar Kadijević (2023), „Nikola Dobrović and the Crisis of Architectural Culture: Competition for the Prizad Building in Belgrade (November 1937-January 1938)”, In: <i>Nikola Dobrović: Life, Work, Times: On the Occasion of the 125th Anniversary of His Birth</i>, Belgrade: Serbian

Academy of Sciences and Arts: 139–170.

Aleksandar Kadijević (2020). "Kuća Marka Stojanovića (1885) - prvo samostalno ostvarenje arhitekta Konstantina Jovanovića u Beogradu". *Nasleđe*, br. 21, str. 9–38.

4. Lakic, Branko and Daje, Haris (2018). "The Holocaust and Restitution in Serbia: Confiscation of Jewish Property in Serbia." *Loyola of Los Angeles International and Comparative Law Review* 41, no. 3: 607–616. цитирано у:

Avcı, Özkan, and Caner Çakı (2020). "Milan Nedić İktidarında Sırp Toplumunda Düşman İnşası Propagandasına Yönelik Bir İnceleme". *Uluslararası Suçlar Ve Tarih*, no. 21 (December 2020): 81–110.

5. Haris Dajč, Nikola Samardžić. „Belgrade synagogues after WWII“. У: Vladimir Mako(yp.), Mirjana Roter Blagojević (yp.), Marta Vukotić Lazar (yp.). *Proceedings. Belgrade: Faculty of Architecture, University of Belgrade: Board of Ranko Radović Award, Association of Applied Arts Artists and Designers of Serbia*, 2012. ISBN 978-86-7924-083-5. [COBISS.SR-ID 521914775]. цитирано у:

Gordana Blagojević (2016). "Пурим: трансформација функције празника у животу београдске јеврејске заједнице". *Гласник Етнографског института САНУ* LXIV: 339–361.

6. Haris Dajč (2012). "Uspon i degradacija Savskog priobalja". *Limes plus*, 8, 97–112. цитирано у:

Milena Vukmirović and Marko Nikolić (2023). "Industrial heritage preservation and the urban revitalisation process in Belgrade." *Journal of Urban Affairs* 45.2: 191–216.

Kadijevic, Aleksandar D., and Bojan S. Kovacevic (2016). "Degradative urbanistic and architectural aspects of the project" *Belgrade Waterfront* (2012–2016)." *Zbornik Matice srpske za likovne umetnosti* 44: 367–377.

Nikolić, Marko, and Milena Vukmirović (2020). "Industrial heritage along belgrade waterfront in planning documents/Индустријско наслеђе дуж београдског приобаља у планским документима." *Arhitektura i urbanizam* 51: 86–103.

Aleksandar Kadijević (2017). "The typology of architectural and urbanistic transformations of Belgrade (19th–21st century)." *Kultura* 154: 11–23.

7. Haris Dajč, Maja Vasićević (2014). "Kretanje" nepokretne imovine beogradskih Jevreja kao posledica Holokausta, *Limes plus* 11, 139–154. цитирано у:

Aleksić, Dragan (2015). "The Sale of Confiscated Jewish Immovable Property in Serbia During World War II for Financing War Damages to Germans." *Holocaust and Restitution; Limes plus* 12, 21–38.

8. Mirjana Roter-Blagojević, Haris Dajč. *Kuće beogradskih Jevreja 1920–1941*. Hera Edu. JP 2018. цитирано у:

Vladana B. Putnik Prica (2021). "From academicism to architectural realizations: The work of Franja Urban in Belgrade (1924–1937)." *Nasleđe* 22 (2021): 115–136.

Михајлов, Саша Ј. Архитектонско Стваралаштво Јосифа Хајмана (1894–1951). Diss. University of Belgrade (Serbia), 2021.

9. Maja Vasiljević, Haris Dajč (2017). „Between courtly, civil and military service : military musicians in the Principality and Kingdom of Serbia“, *Istraživanja*, br. 28, str. 118–133. цитирано у:

Drábek, Tomáš. "Funkce, význam a zkušenost hudebních oddílů československé legie v Rusku na příkladu plukovní hudby I. čs. střeleckého pluku" *Jana Husi*", 2023.

			10. Marija Kocić, Haris Dajč (2014) , “Mjere za suzbijanje epidemije na Apeninskom poluotoku uoči drugoga morejskog rat (1713. – 1714.): svjedočenje engleskih izvora” Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru, No. 56. цитирано у: Ostoječić, Nikola. Ekohistorijski aspekti habsburških i mletačkih protuepidemijskih mjera u 18. stoljeću. Diss. University of Zagreb. Faculty of Humanities and Social Sciences. Department of History, 2022. Citations 100 (укупно) h-index 5 (укупно) извор: https://scholar.google.com/citations?view_op=list_works&hl=en&hl=en&user=kTkumeMAAAAJ
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33	3 објављена рада у целини са међународног научног скупа	Haris Dajč and Nataša Jovanović-Ajzenhamer (2022): “The populist left and the populist right in the contemporary post-Yugoslav space - socio-economic programmes of mainstream parties in Serbia and Croatia”. in Contemporary populism and its political consequences, edited by Haris Dajč, Isidora Jarić, Ljiljana Dobrovšak, Zagreb : Institute of Social Sciences Ivo Pilar, 117–136 (M33) Nikola Samardžić, Milena Vukmirović, Haris Dajč (2022): “Populist Distortion of the Cultural Heritage. Savski Square, Belgrade”, in Foundation for Heritage Science. Heritage for the Future, Science for Heritage, Symposium proceedings, Fondation des sciences du patrimoine, 209–215. (M33) Haris Dajč and Dejana Vasić (2024): “The Settlement and Activities of Members of the Hajduska Jewish Family in Sombor a Contribution to the History of the Jewish Community in Sombor”, u Seobe od antike do danas: tematski zbornik 2, Prometej 021: od Agona do progona, Novi Sad: Filozofski fakultet, 515–523. (M33)
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63	3 објављена рада у целини са научног скупа од националног значаја	Haris Dajč (2024): „Preveza pre i posle osvajanja Ali-paše 1798: demografske i ekonomske posledice“, u Postepidemiološki stres: Istorijske i medicinske dileme, urednici Nevena Divac, Haris Dajč, Nikola Samardžić, Beograd: Naučno društvo za istoriju zdravstvene kulture, 61–70. (M63) Maja Vasiljević i Haris Dajč (2024): „Положај Јевреја трговаца за време друге владавине кнеза Михаила Обреновића (1860–1868)“, у Кнез Михаило Обреновић – владар, личност и дело, уредници Данко Леовац и Нина Кршљанин, Београд: Центар за српске студије Филозофски факултет и Правни факултет, 115–128. (M63) Haris Dajč i Maja Vasiljević (2025): „Положај Јевреја у Србији и Румунији 1867 према британским изворима.“, u Eugenika, politike javnog zdravlja, nacionalizam i populizam u Jugoistočnoj Evropi (XVIII–XXI vek), uredili Maja Vasiljević i Nikola Samardžić, Beograd: Naučno društvo za istoriju zdravstvene kulture, 56–66. (M63)
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно	1 научна монографија (M42)	Dajč Haris (2025): Malta 1792-1805: Početak britanske prevlasti na Mediteranu, Beograd: Naučno društvo za istoriju zdravstvene kulture. (ISBN-978-86-88813-20-4) СР - Каталогизација у публикацији Народна библиотека Србије, Београд 94(458.2)“1792/1805“

	универзитет а или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		325.3(410:458.2)"1801/1805"
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардим а...)	16	DAJČ, Haris. Greece as seen by british contemporaries 1862-1863: the beginning of the new epoch in the relations of two kingdoms. Београдски историјски гласник, ISSN 2217-4338, 2012, vol. 3, str. 179-195. M51 DAJČ, Haris. Uspon i degradacija savskog priobalja. Limes plus : geopolitički časopis, ISSN 1820-0869. [Štampano izd.], 2012, br. 1-2, str. 97-112. M51 KOČIĆ, Marija, DAJČ, Haris. Mjere za suzbijanje epidemija na Apeninskom Poluotoku uoči Drugoga morejskog rata (1713. – 1714.): svjedočenje engleskih izvora. Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru, 56 (2014), 145-155. M23 DAJČ, Haris. Sava slope : its urban and historical development : 1867-1914. У: КАДИЈЕВИЋ, Александар (ur.), ПОПАДИЋ, Милан (ur.). Простори памћења : зборник радова. Том 1, Архитектура = Spaces of memory : collection of works. Architecture. Београд: Филозофски факултет, Одељење за историју уметности. 2013, str. 147-159. M14 DAJČ, Haris E., SAMARDŽIĆ, Nikola. The Serbian Orthodox Church and the Church of England: 1918-1941. The South Slav Journal, ISSN 0141-6146, 2011, no. 3-4, vol. 30, str. 66-89. [COBISS.SR-ID 523702935] M23 VASILJEVIĆ, Maja, DAJČ, Haris. Between courtly, civil and military service : military musicians in the Principality and Kingdom of Serbia. Istraživanja, ISSN 0350-2112. [Štampano izd.], 2017, br. 28, str. 118-133. M24 KOČIĆ, Marija, ELEZOVIĆ, Dalibor, DAJČ, Haris. Plague, Cattle Pestilence, and Hunger in the Papal State (1713-1716): A Contribution to the History of Everyday Life from the Perspective of British Sources. Зборник радова Филозофског факултета, ISSN 0354-3293, 2019, god. 49, br. 3, str. 231-244. https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0354-3293/2019/0354-32931903231K.pdf, doi: 10.5937/ZRFFP49-21359. M24 KOČIĆ, Marija, DAJČ, Haris. The loss of Niš in 1689 and the Ottoman diplomacy. Теме : часопис за друштвену теорију и праксу, ISSN 0353-7919, 2015, 3, str. 981-994 M24 DAJČ, Haris E., SAMARDŽIĆ, Nikola. Holocaust, Communism, and the fate of Belgrade synagogues: drowning in ideological mainstream. У: MAKO, Vladimir (ur.), ROTER BLAGOJEVIĆ, Mirjana (ur.), VUKOTIĆ LAZAR, Marta (ur.). Architecture and ideology 2012 CD Proceedings. Belgrade: Faculty of Architecture, University of Belgrade: Board of Ranko Radović Award, Association of Applied Arts Artists and Designers of Serbia. 2012, str. 111-120. [COBISS.SR-ID 525460631] M31 DAJČ, Haris E., SAMARDŽIĆ, Nikola. Global Belgrade: in historical perspective. У: BOGDANOVIĆ, Ružica (ur.), New Urbanity, Cities Vs Global Challenges 2012 CD Proceedings. Belgrade: STRAND - Sustainable Urban Society Association, 2012, str. 18-25. ISBN 978-86-89111-00-2 [COBISS.SR-ID 190427404] M33

		DAJČ, Haris, IVANKOVIĆ, Mladenka. British Perspective on Hungarian Revolution 1956. Limes plus : geopolitički časopis, ISSN 1820-0869. [Štampano izd.], 2017, br. 1, str. 75-88. M51 DAJČ, Haris, BACIJEVIĆ, Maja. "Kretanje" nepokretne imovine beogradskih Jevreja kao posledica holokausta. Limes plus : geopolitički časopis, ISSN 1820-0869. [Štampano izd.], 2014, br. 2, str. 139-154. M51 DAJČ, Haris. European states at the Porte during critical years of the French Revolution (1792-1794). Београдски историјски гласник, ISSN 2217-4338, 2013, vol. 4, str. 101-122. M51 DAJČ, Haris. Lambro Cazzoni - a Greek Pirate and a Russian Privateer. Београдски историјски гласник, ISSN 2217-4338, 2019, br. 10, str. 113-122. M51 DAJČ, Haris, TODOROVIĆ, Jelena. The Ionian Islands After Napoleon. Limes plus : geopolitički časopis, ISSN 1820-0869. [Štampano izd.], 2015, vol. 12, br. 3, str. 85-99. M51 DAJČ, Haris, VASILJEVIĆ, Maja. Status Jevreja u osmanskome i habzburškom Beogradu (XVII-XVIII vek): stranci, manjine ili saradnici?. Limes plus : geopolitički časopis, ISSN 1820-0869. [Štampano izd.], 2013, br. 2, str. 85-103 M51
--	--	--

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учесће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руководиоштво или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. 3. Руководиоштво радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учесће у програмима размене наставника и студената. 5. Учесће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или

Опис одреднице 1.1: Члан редакције часописа: ACTA HISTORIAE MEDICINAE STOMATOLOGIAE PHARMACIAE MEDICINAE VETERINARIAE, Научно друштво за историју здравствене културе, од 2017.

Опис одреднице 1.2: Члан организационог одбора: Postepidemiološki stres: Istorijske i medicinske dileme, Национални научни скуп одржан од 23. маја 2022. године у Београду; 3. Члан организационог одбора: EUGENIKA, politike javnog zdravlja, nacionalizam i populizam u Jugoistočnoj Evropi (XVIII–XXI vek), Национални научни скуп са међународним учешћем скуп одржан од 12. марта 2024. године у Београду; 3.Члан научног одбора међународне конференције: FACES OF POPULISM: POLITICS, CULTURE, ECONOMY, AND EVERYDAY LIFE IN EASTERN EUROPE, Филозофски факултет Универзитета у Београду, 5-6 април 2022.

Опис одреднице 1.3: Члан комисије и председник комисије за одбрану: 11 мастер радова.

Опис одреднице 1.4: Сарадник-истраживач на пројекту GUERRE: WWI Digital Museum for the Management of Sensitive Cultural Heritage, по позиву Европске комисије „Креативна Европа“ CREA-CULT-2024-COOP (бр. Пројекта 101174212), реализација 2025-2027.

Опис одреднице 2.1: Члан следећих домаћих научних удружења: Научно друштво за историју здравствене културе (НДИЗК), Истраживачки центар за друштвене науке и уметност (ИБИ); Члан Cost Action 22159 National, International and Transnational Histories of Healthcare, 1850-2000 у оквиру WG5 Heritage and Public Engagement (2023-2027)

Опис одреднице 2.2: 1.Члан Комисије за научно-истраживачки рад Филозофског факултета у Београду (2024-); 2.Управник Центра за сарадњу са ЕУ Филозофског факултета у Београду (2021-).

Опис одреднице 3.1: 1. Руководилац Horizon 2020 истраживачког пројекта финансиран од стране Европске комисије Populist rebellion against modernity in 21st-century Eastern Europe: neo-traditionalism and neo-feudalism POPREBEL (институција на пројекту: Филозофски факултет у Београду, 2019-2022); 2. Руководилац пројекта, испред Универзитета у Београду, Marie Skłodowska-Curie Innovative Training Network FATIGUE-MSCA-ITN-765224 (Delayed Transformational Fatigue in Central and Eastern Europe), 2018-2022; 3.Академски координатор и учесник Jean Monnet модула European Union and the Western Balkans: Modernization and Challenges of Integration (EUBAL) (2020-2023).

Опис одреднице 3.2: Гостујући предавач на Јагелонском универзитету у Кракову (Jagiellonian University) у јесењем семестру 2021 и 2023. године

Опис одреднице 3.4: Учествовање у програмима размене CEEPUS академске мреже Europe from Visegrad Perspective, на Универзитету у Загребу, Јагелонском универзитету у Кракову, Универзитету у Печују.

Опис одреднице 3.5: Учествовао у изради и руковођењу мастер програма историје Друштво, држава, транзиција који се изводи на српском и енглеском језику.

Опис одреднице 3.6: Предавао по позиву на Универзитету у Жешову (Пољска): 5th International Congress of Human Rights, December 10-12, 2024, Rzeszów; Предавао по позиву на Универзитету у Жешову (Пољска): International Scientific Conference Europe and the new world order, University of Rzeszów, May 26-27.2025, Rzeszów.

**Напомена: На крају табеле кратко описати заокружену одредницу*

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

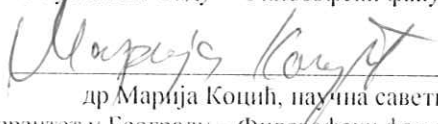
На основу свега изложеног и показатеља наставне, научне и стручно-професионалне компетентности, и резултата остварених у овим областима, током вишегодишњег рада кандидата др Харисе Дајча као темељног истраживача и посвећеног педагога, закључујемо да кандидат испуњава, и превазилази све услове посвећене за избор у звање редовног професора. У складу с тим, са задовољством предлажемо Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да проф. др Харисе Дајча изабере у звање РЕДОВНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област Општа историја новог века.

Место и датум: Београд 3. септембар 2025.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ


др Никола Самарџић, редовни професор
Универзитет у Београду – Филозофски факултет


др Владан Гавриловић, редовни професор
Универзитет у Новом Саду – Филозофски факултет


др Марија Коцић, научна саветница
Универзитет у Београду – Филозофски факултет

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата: др Харис Дајч

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 06.08.2025. године